

Észak-alföldi Régió
ivóvízminőség-javító program
I. ütem

SAJTÓFIGYELÉS

2010. november – 2011. január

Készítette:

Megjelenések összefoglalása

Ssz.	Dátum	Médium	Cím
1.	2010.11.04.	Délmagyar	Arzénvita: csak egy méreggel kevesebb
2.	2010.11.10.	Orientpress, Webrádió, ProfitLine, Objektív Hírügynökség, Népszava, MNO	Négy ivóvízhálózat rekonstrukciós projekt valósulhat meg svájci támogatással
3.	2010.11.22.	Agromonitor	Egymilliárd forintos keret az ivóvizek minőségi javítására
4.	2010.11.22.	Pályázati hírek	Ivóvizek minőségi javítása egymilliárdból
5.	2010.11.25.	168 óra	Halálos veszély: arzén a vízben
6.	2010.11.25.	Vízpiac	Tart az arzénháború
7.	2010.12.24.	Délmagyar.hu	Egy éve zavartan hallgat az unió
8.	2010.12.27.	delmagyar.hu	Eldőlt: segít az állam
9.	2010.12.28.	delmagyar.hu	Beszáll az állam az ivóvízprogramba

10.	2010.12.28.	Délmagyarország	Beszáll az állam az ivóvízprogramba
11.	2010.12.29.	delmagyar.hu	Jövőre felgyorsul a lassú víz
12.	2011.01.04.	HVG Online	Mi a teendő, ha arzénos az ivóvíz?
13.	2011.01.14.	Magyar Nemzet Online	Jelentősen csökkenhet az arzénmentesítés költsége
14.	2011.01.18.	MTV Híradó	Magas az arzéntartalma a szeghalmi ivóvíznek
15.	2011.01.18.	Tolna Online	A mennyiség már adott, a minőségre pedig pályáztak
16.	2011.01.28.	Magyar Hírlap	Folyamatos fejlesztések a válság idején is
17.	2011.01.24.	Észak-Magyarország	Jó minőségű ivóvizet kap 43 ezer ember
18.	2011.01.31.	Új Néplap	Javítani akarják az ivóvíz minőségét

Cím: Arzénvita: csak egy méreggel kevesebb

Dátum: 2010. november 4.

Médium: Délmagyar

SZÁZ ÉVE SZAPORODNAK AZ EGÉSZSÉGGÁROSÍTÓ ANYAGOK KÖRÜLÖTTÜNK

Arzénvita: csak egy méreggel kevesebb

Egy pohár vízben nincs sok arzén. De nem csak ez az anyag terheli az élő szervezet egészségét. ILLUSZTRÁCIÓ: FRANK YVETTE

Nem mérgező az az arzén, amely a csapvízzel a szervezetbe jut – csak ugyanolyan egészségkárosító tényező, mint az E betűs adalékok, vagy a zöldségekben a szermaradvány. Az elmúlt száz évben ezek az anyagok csak szaporodtak. Az ÁNTSZ szerint azért kellene víztisztítók, mert már az is eredmény, ha egy méregtől megszabadulunk.

CSONGRÁD MEGYE MUNKATÁRSUNKTÓL

Sokkal fontosabb tennivaló is lenne Magyarországon a vezetékes víz arzénmentesítésénél, de hozzá kell fogni – mert az uniós csatlakozás előtt a kormány kötelezettséget vállalt erre. Amikor a polgármesterek a drága, százmilliós, olykor milliárdos muszájberuházás okait firtatják, gyakran teszik föl a kérdést: van-e bizonyíték arra, hogy bárkinek a halálát közvetlenül az ivóvízzel bejutó arzén okozta? Nincs. Eperjes polgármesterének, *Kiss Csabának* – aki civilben házi orvos – ko-

moly vitája volt az ÁNTSZ-szel két éve, amikor a hatóság megtiltotta, hogy vezetékes vizet igyanak a településen, mert az arzéntartalom a magyar határértékhez képest is nagyon magas. Kiss arra hivatkozik, hogy a kilencvenes években használt közegészségügy-tankönyv szerint az, hogy a bevitt arzén milyen mértékben káros, az ember testsúlyától is függ. A csecsemőknek, gyerekeknek tényleg jobb tisztított vizet adni, de a felnőttek nem isznak naponta tíz litert, pedig ilyen mennyiség fölött lenne káros a bevitt arzén a szervezetnek.

Folytatás a 9. oldalon

Arzénvita: csak egy méreggel kevesebb

CSONGRÁD MEGYE FOLYTATÁS AZ 1. OLDALRÓL

– Árpádhalmon és Nagytőkén is vannak betegeim, és ugyan 600 fő egy statisztikai vizsgálat mércéjével mérve talán tényleg nem nagy populáció, de én nem vettem észre, hogy Eperjesen több daganatos megbetegedés fordulna elő, mint a két másik településen. Az eperjesi nyugdíjasklub a legnagyobb civilszervezet, itt 60 év a korhatár, és ennek a közösségnek mintegy 200 tagja van, ők pedig az elmúlt 60 évben biztosan ezt a vizet itták – mondja a polgármester.

– Magyar kutatás erről az összefüggésről tényleg nem indult, de 2002 és 2006 között egy nagy-britanniai intézet megrendelésére felmérés készült a régióban a tüdő-, bőr-, vese- és hólyagdaganatok előfordulásáról, és vizsgálták azt is, hogy az adott település ivóvizének milyen az arzéntartalma – felelte kérdésünkre *Maráczai Gabriella*, az ÁNTSZ regionális intézetének közegészségügyi osztályvezetője. – Az derült ki, hogy e betegségek előfordulásában „szignifikánsan közrejátszik” az arzéntartalom. Ez magyarul nem azt jelenti, hogy ettől

betegednek meg, de igazolható, hogy az arzén tényleg egy az egészséget károsító lényeges kockázati tényezők között.

Márpedig ezek a tényezők az utóbbi száz évben csak szaporodnak. Nagypáink gyerekkorában arzén ivóvízzel biztosan nem jutott be a szervezetbe, mert az emberek zömmel a talajvizet összegyűjtő kutakból ittak. Ezt ma az Alföldön nem érdemes megtenni, mert az intenzív mezőgazdasági művelés miatt a talajvíz nitráttal és nitráttal szennyezett. A zöldségekben a növényvédő szerek alkotóelemei maradnak meg, bejutnak az ember és a hásonállat szervezetébe.

Száz éve ilyen kemikáliák nem voltak, de az is nagy változás ahhoz képest, hogy a most evett ennivaló döntő része már feldolgozott élelmiszer. Nem is a természetes alapú, vagy természetazonos, hanem a mesterséges színezőanyagok, ízfokozók, állományjavítók és tartósítók szerek számítanak kockázati tényezőnek. Ezek pedig csak azok az anyagok, amelyek az élelmiszerrel jutnak be a szervezetbe.

Az ÁNTSZ úgy érvel, hogy ha elkészülnek az új víztisztítók, csak egy fokkal csökken a kockázat – de a mostani helyzetben már ez is sokat jelent.

Arzénos hal. A víztisztítók felszerelése elleni egyik legfőbb érv az, hogy az Unió nem vette figyelembe a magyar viszonyokat. Nyugaton a legtöbb arzén nem az ivóvízzel, hanem a tengeri halakkal kerül a szervezetbe. A halból azonban nem lehet kivonni ezt az anyagot, csak a vízből – ezért állapított meg az Egészségügyi Világszervezet ilyen alacsony határértéket, 10 mikrogramm per liter. Tény, hogy míg Magyarországon a lakosság naponta legfeljebb 24–48 mikrogrammnyi arzént „fogyaszt el”, addig például Dániában 118 mikrogrammnyi, és ennek kétharmadát a hallal. A magyarok kevés halat esznek – napra lebontva 8 grammot fejenként –, és bár a hipermarketek révén elérhető árúak lettek a tengeri herkentyűk is, a legnagyobb mértékben nálunk még mindig a ponty fogy. Így európai viszonylatban a magyarok szervezetébe nagyon kevés arzén jut be.

Cím: Négy ivóvízhálózat rekonstrukciós projekt valósulhat meg

Dátum: 2010. november 10.

Médium: Orientpress, Webrádió, ProfitLine, Objektív Hírügynökség, Népszava, MNO

Négy ivóvízhálózat rekonstrukciós projekt valósulhat meg svájci támogatással

A Svájci-Magyar Együtműködési Program keretében négy pályázó közel 25 millió svájci frank támogatást nyert vízellátási infrastruktúrája fejlesztésére. A sikeres pályázatok eredményeként Ózdon, Balassagyarmaton, Érden és tizenhárom Borsod-Abaúj-Zemplén megyei kistelepülésen indulhatnak a beruházások. A projektek támogatási szerződését, azaz a svájci és a magyar hatóságok közötti Projekt Megállapodást, a mai napon ünnepélyes keretek között írták alá.

A Svájci-Magyar Együtműködési Program 3. prioritási területének keretében az alapinfrastruktúra javítására, helyreállítására, modernizációra és környezetfejlesztésre lehetett pályázni. A módosított Keretmegállapodás értelmében 35,738 millió svájci frank állt rendelkezésre.

A svájci hatóságok döntése értelmében hat pályázó jutott tovább a második fordulóba. A magyar oldali Értékelő Bizottság mind a hat pályázatot támogatásra érdemesnek találta. A döntésnek megfelelően a Nemzeti Koordinációs Egység minden szükséges dokumentumot továbbított a svájci donornak, aki külön értékelést végzett a települési vízellátási infrastruktúra fejlesztésére, illetve a környezeti monitoring rendszer korszerűsítésére, környezeti mérőfelszerelés beszerzésére benyújtott pályázatok kapcsán.

A fejlesztés eredményeként Ózdon megvalósulhat a vezetékes ivóvízzel nem rendelkező területek ellátása, valamint a hálózat felújítása és korszerűsítése. Balassagyarmaton a projekt során a városi ivóvízhálózat üzembiztonságának javítására, illetve vízkészlet-gazdálkodás megvalósítására kerülhet sor. Érden a város vízellátás-biztonságának növelését tűzték ki célul. A tizenhárom Borsod-Abaúj-Zemplén megyei településen a beruházással megvalósul a régi, korszerűtlen azbesztcement anyagú ivóvízvezetékek cseréje, végre lesz vezetékes víz Sima és Emőd-Adorján-tanya településrészben is.

Hazánkban a Svájci-Magyar Együtműködési Program keretében rendelkezésre álló forrás bruttó 130.738.000 svájci frank, mintegy 25,5 milliárd forint. Ebből az összegből elsősorban közcélú szolgáltató, alapvetően nem profit szerzésére irányuló tevékenységek, projektcélok finanszírozhatóak.

Cím: Egymilliárd forintos keret az ivóvizek minőségi javítására

Dátum: 2010. november 22.

Médium: Agromonitor

Egymilliárd forintos keret az ivóvizek minőségi javítására

Egymilliárd forintos összegig előnyben kell részesíteni az ivóvízminőség-javító önkormányzati programok végrehajtását – áll a kormány napokban megjelent határozatában. A keretet abból az előirányzatból különítik el, amely az önkormányzatok és jogi személyiségű társulásaik európai uniós fejlesztési pályázataihoz szükséges saját forrásokhoz nyújt kiegészítő támogatást 2011-ben. A kormány egyúttal a víziközmű- létesítmények fenntartható és költséghatékony üzemeltetése érdekében elrendelte, hogy az illetékes minisztériumok törvényjavaslatot dolgozzanak ki a szolgáltatási intézményrendszer átalakítására.

Cím: Ivóvizek minőségi javítása egymilliárdból

Dátum: 2010. november 22.

Médium: Pályázati hírek

Ivóvizek minőségi javítása egymilliárdból

Egymilliárd forintos összegig előnyben kell részesíteni az ivóvízminőség-javító önkormányzati programok végrehajtását – áll a kormány napokban megjelent határozatában. A keretet abból az előirányzatból különítik el, amely az önkormányzatok és jogi személyiségű társulásaik európai uniós fejlesztési pályázataihoz szükséges saját forrásokhoz nyújt kiegészítő támogatást 2011-ben.

A kormány egyúttal a víziközmű-létesítmények fenntartható és költséghatékony üzemeltetése érdekében elrendelte, hogy az illetékes minisztériumok törvényjavaslatot dolgozzanak ki a szolgáltatási intézményrendszer átalakítására.

Cím: Halálos veszély: arzén a vízben

Dátum: 2010. november 25.

Médium: 168 óra

Eddig kudarcos történet a dél-alföldi ivóvízminőség-javító program

Halálos veszély: arzén a vízben

Magyarország egy éve nem teljesíti ivóvíz-minőségben az uniós előírásokat. Hazánk az Európai Unióval folytatott, több tucat fejezetből álló és több évig tartó csatlakozási tárgyalásokon elfogadta, hogy 2009. december 25-re a Brüsszel által előírt 10 mikrogramm/literre csökkenti a víz arzéntartalmát, s minderről 2001-ben az első Orbán-kormány idején rendeletet fogadott el. Az ÁNTSZ nem rendelt el kényszerintézkedéseket, ami csak a Dél-Alföldön 217 települést és 1,2 millió embert érintene.

A Dél-Alföld három megyéjében, Bács-Kiskunban, Békésben és Csongrádban hosszú évtizedekre visszamenően elsőrendűen az ivóvízben található arzén mennyiségével van probléma. 1981-ben a Nemzetközi Egészségügyi Világszervezet (WHO) Békés megyében egy kutatási program keretében vizsgálatokat folytatott. Eközben döbbenetes eredmények születtek.

Az első furcsa jel az volt, hogy a Körös-völgy negyedik legnépesebb városában, Szarvason ekkortájt 50 mikrogramm felett volt az egy liter vízben talált arzén mennyisége. Ám kiderült, hogy Észak-Békésben még rosszabb a helyzet. A legelképezetőbb állapot Bucsán volt, ahol 270 és 400 mikrogramm/liter volt a víz arzéntartalma, amely már komoly veszélyt jelentett. Az ezt követő arzénmentesítési program keretében az elmúlt század nyolcvanas éveiben sikerült mindenütt 50 mikrogramm alá szorítani az arzén mennyiségét. Ugyanis a honi szabályok akkor ezt írták elő.

Azonban új helyzet állt elő, amikor Magyarország közeledett a hön áhított európai uniós csatlakozáshoz. Az uniós határérték ugyanis az ivóvíz esetében csak 10 mikrogramm arzén meglétét engedélyezi minden literben. Magyarország az Európai Unióval folytatott, több tucat fejezetből álló és több évig tartó csatlakozási tárgyalásokon elfogadta, hogy 2009.

december 25-re, a Brüsszel által előírt 10 mikrogramm/literre csökkenti a víz arzéntartalmát.

Ezt az első Orbán-kormány a honi érintettekkel való egyeztetés nélkül elfogadta, s kilenc évvel ezelőtt, 2001-ben kormányrendeletben vállalta ennek teljesítését.

A kilenc évvel ezelőtti kötelezettséget 2003 decemberében, az EU-csatlakozás koppenhágai alapdokumentumában megerősítettük. Ez 2,5 millió embert érint ma Magyarországon. Ugyanis az Észak- és a Dél-Alföldön, a Dél-Dunántúl egyes részein, főként Somogy megyében, valamint Borsod-Abaúj-Zemplén megye sok tucat településén van baj az EU-határértékekhez képest az ivóvíz minőségével. Az ehhez szükséges beruházás összköltsége, alaphangon számolva is, több százmilliárd forint.

Ez egyes érintett térségek projektjeit külön választották, így kapott formát és tartalmat a Dél-alföldi Ivóvízminőség-javító Program, amely nem kevesebb, mint 217 település közel 1,2 millió lakosát foglalja magában Bács-Kiskun, Békés és Csongrád megyében.

A 2004-es csatlakozás után – legalábbis részben – megnyíltak a brüsszeli források, amelyekre támaszkodva tervezték megvalósítani a nagyszabású beruházást. Méghozzá két lépésben. Az első ütemben, 2006-ig azon falvakkal és városokkal számoltak, ahol a vízminőség leginkább eltér az uniós határértékektől, míg a fennmaradó településeken 2009 végéig kellett volna végezni a munkával. Ebből gyakorlatilag máig alig valósult meg valami.

Jókora tervezési, logisztikai, szakmai és finanszírozási problémát jelentett és jelent, hogy a legrosszabb határértékekkel rendelkező települések szétszórtnan találhatók, így más és más vízközmű szolgáltatóhoz tartoznak, nem egy vagy néhány jól kezelhető rendszer részei. Ekként esély sem volt arra, hogy a tervezett két ütemben és az említett metodikával valósuljanak meg a beruházások.

Bár néhányan ma is csodálkozásuknak adnak hangot, de nagy biztonsággal 2006 óta előre jelezhető volt, az ivóvízminőség-javító program 2009 decemberére nem készül el. Ám, hogy ekkora lesz a lemaradás, azt kevesen gondolták.

Az uniós csatlakozási tárgyalásokon elfogadott és a csatlakozási szerződésbe is bekerült passzusok ellenére 2009. december 25-re Magyarország nem teljesítette az ivóvíz-

minőség vállalt határértékeit, ezért az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálatnak (ÁNTSZ) kényszerintézkedéseket kellett volna életbe léptetni.

Ez nem kevesebbet jelentene minden érintett településen, ahol az ivóvíz minősége nem felel meg a Községi határértéknek, hogy ott minden ingatlantól 300 méteren belül, vagyis 600 méter sugarú körben a helyi önkormányzatnak elosztó központokat kell felállítani. Innen naponta minden ott élő 3 liter zacskós vagy palackozott vizet kaphat ingyen.

Ez az ingyenesség azonban a településeknek nagyon sokba kerülne. A nagyobb településnek nem nevezhető Békés megyei kisvárosban, Medgyesegyházán, ahol 4200-an élnek, egy modellszámítás szerint egy év alatt közel 4,5 millió liter vizet kellene szétosztani közel 3 millió másfél literes műanyagpalackban. Ennek éves költsége elérhetné a 170-180 millió forintot. Ugyanez több milliárdos költség lenne Szegeden, Kecskeméten, Békéscsabán, Gyulán vagy Hódmezővásárhelyen.

Ez a pénz hiányzik minden érintett település kasszájából. Községek és városok sora (vagy mindegyike?) mehetne csődbe az intézkedés miatt, ha csak nem kapnának a célfeladatra állami támogatást a félig üres központi költségvetésből.

Márpedig nem kapnak. Így mindenki jobb híján hallgat és várja a fejleményeket.

Bár korábban Mucsi Gyula, az ÁNTSZ dél-alföldi regionális intézetének vezetője nem rejtette véka alá, hogy „lehetséges bizonyos összefüggés az ivóvíz arzéntartalma és a térségben tapasztalt daganatos megbetegedések között”. De mint fogalmazott, az emiatt társadalmilag elfogadott, egyébként alacsony kockázatot az uniós határérték átvételével a jövőben ötödére csökkentik. Azt azonban nem tudni, hogy mikorra. Ehhez Mucsi hozzátette, a határérték nem teljesítése miatt a Dél-Alföldön nincs akut közegészségügyi probléma, ezért nem zárattak el csapokat és nem függesztették fel a vízközmű cégek tevékenységét.

Az eredetileg eltervezett Dél-alföldi Ivóvízminőség-javító Programhoz képest más utakon jár már a térség egyik nagy szolgáltatója, a békéscsabai központú Békés Megyei Vízművek Zrt., amely 64 viharsarki és egy Csongrád megyei településen mintegy 300 ezer embernek biztosít vizet mindennap. Komoly előkészítő munka és beruházás után várhatóan 2012-re készül el az a rendszer, amelynek segítségével Arad megyéből, a Maros-hordalékkúp, határ túloldalán lévő vízbázisából biztosítanak vizet, legalábbis részben, Békés megyében.

Az elképzelés szerint az európai uniós határértéknek megfelelő aradi vízzel dúsítják fel a Körös-völgy ivóvizét, amelynek minden literjében az arzénmennyiség már 10 mikrogramm alatt lesz.

A honi ivóvízminőség-javító program fiaskója után a magyar kormány kérelmet juttatott el Brüsszelbe, amelyben a határérték betartásának meghosszabbítását kérte. Válasz még nem érkezett az Európai Unió központjából, ahol valószínűleg egyelőre jobban el vannak foglalva a világgazdasági válság kontinenst érintő hatásaival, a görög és újabban az ír pénzügyi nehézségekkel, valamint a tagországok költségvetéseit érintő hiánycélok teljesítésével.

A Dél-Alföldön, egy Csongrád megyei kisközségben, Eperjesen a legrosszabb a helyzet, ahol egy literben 100 mikrogramm felett van az arzén mennyisége. Itt már korábban életbe léptettek kényszerintézkedést, és lajtos kocsik viszik a vizet a házakhoz.

Cím: Tart az arzén háború
Dátum: 2010. november 25.
Médium: Vízpiac

Tart az arzénháború

Magyarország egy éve nem teljesíti ivóvíz-minőségben az uniós előírásokat. Az ÁNTSZ nem rendelt el kényszerintézkedéseket, ami csak a Dél-Alföldön 217 települést és 1,2 millió embert érintene.

Hazánk az Európai Unióval folytatott, több tucat fejezetből álló és több évig tartó csatlakozási tárgyalásokon elfogadta, hogy 2009. december 25-re a Brüsszel által előírt 10 mikrogramm/literre csökkenti a víz arzéntartalmát, s minderről 2001-ben az első Orbán-kormány idején rendeletet fogadott el.

A Dél-Alföld három megyéjében, Bács-Kiskunban, Békésben és Csongrádban hosszú évtizedekre visszamenően elsőrendűen az ivóvízben található arzén mennyiségével van probléma. 1981-ben a Nemzetközi Egészségügyi Világszervezet (WHO) Békés megyében egy kutatási program keretében vizsgálatokat folytatott. Eközben döbbenetes eredmények születtek.

Az első furcsa jel az volt, hogy a Körös-völgy negyedik legnépesebb városában, Szarvason ekkortájt 50 mikrogramm felett volt az egy liter vízben talált arzén mennyisége. Ám kiderült, hogy Észak-Békésben még rosszabb a helyzet. A legelképesztőbb állapot Bucsán volt, ahol 270 és 400 mikrogramm/liter volt a víz arzéntartalma, amely már komoly veszélyt jelentett. Az ezt követő arzénmentesítési program keretében az elmúlt század nyolcvanas éveiben sikerült mindenütt 50 mikrogramm alá szorítani az arzén mennyiségét. Ugyanis a honi szabályok akkor ezt írták elő.

Azonban új helyzet állt elő, amikor Magyarország közeledett a hön áhított európai uniós csatlakozáshoz. Az uniós határérték ugyanis az ivóvíz esetében csak 10 mikrogramm arzén meglétét engedélyezi minden literben. Magyarország az Európai Unióval folytatott, több tucat fejezetből álló és több évig tartó csatlakozási tárgyalásokon elfogadta, hogy 2009. december 25-re, a Brüsszel által előírt 10 mikrogramm/literre csökkenti a víz arzéntartalmát.

Ezt az első Orbán-kormány a honi érintettekkel való egyeztetés nélkül elfogadta, s kilenc évvel ezelőtt, 2001-ben kormányrendeletben vállalta ennek teljesítését.

A kilenc évvel ezelőtti kötelezettséget 2003 decemberében, az EU-csatlakozás koppenhágai alapdokumentumában megerősítettük. Ez 2,5 millió embert érint ma Magyarországon. Ugyanis az Észak- és a Dél-Alföldön, a Dél-Dunántúl egyes részein, főként Somogy megyében, valamint Borsod-Abaúj-Zemplén megye sok tucat településén van baj az EU-határértékekhez képest az ivóvíz minőségével. Az ehhez szükséges beruházás összköltsége, alaphangon számolva is, több százmilliárd forint.

Ez egyes érintett térségek projektjeit külön választották, így kapott formát és tartalmat a Dél-alföldi Ivóvízminőség-javító Program, amely nem kevesebb, mint 217 település közel 1,2 millió lakosát foglalja magában Bács-Kiskun, Békés és Csongrád megyében.

A 2004-es csatlakozás után – legalábbis részben – megnyíltak a brüsszeli források, amelyekre támaszkodva tervezték megvalósítani a nagyszabású beruházást. Méghozzá két lépésben. Az első ütemben, 2006-ig azon falvakkal és városokkal számoltak, ahol a vízminőség leginkább eltér az uniós határértékektől, míg a fennmaradó településeken 2009 végéig kellett volna végezni a munkával. Ebből gyakorlatilag máig alig valósult meg valami.

Jókora tervezési, logisztikai, szakmai és finanszírozási problémát jelentett és jelent, hogy a legrosszabb határértékekkel rendelkező települések szétszórtnan találhatók, így más és más vízközmű szolgáltatóhoz tartoznak, nem egy vagy néhány jól kezelhető rendszer részei. Ekként esély sem volt arra, hogy a tervezett két ütemben és az említett metodikával valósuljanak meg a beruházások.

Bár néhányan ma is csodálkozásuknak adnak hangot, de nagy biztonsággal 2006 óta előre jelezhető volt, az ivóvízminőség-javító program 2009 decemberére nem készül el. Ám, hogy ekkora lesz a lemaradás, azt kevesen gondolták.

Az uniós csatlakozási tárgyalásokon elfogadott és a csatlakozási szerződésbe is bekerült passzusok ellenére 2009. december 25-re Magyarország nem teljesítette az ivóvíz-minőség vállalt határértékeit, ezért az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálatnak (ÁNTSZ) kényszerintézkedéseket kellett volna életbe léptetni.

Ez nem kevesebbet jelentene minden érintett településen, ahol az ivóvíz minősége nem felel meg a Közösségi határértéknek, hogy ott minden ingatlantól 300 méteren belül, vagyis 600 méter sugarú körben a helyi önkormányzatnak elosztó központokat kell felállítani. Innen naponta minden ott élő 3 liter zacskós vagy palackozott vizet kaphat ingyen.

Ez az ingyenesség azonban a településeknek nagyon sokba kerülne. A nagyobb településnek nem nevezhető Békés megyei kisvárosban, Medgyesegyházán, ahol 4200-an élnek, egy modellszámítás szerint egy év alatt közel 4,5 millió liter vizet kellene szétosztani közel 3 millió másfél literes műanyagpalackban. Ennek éves költsége elérhetné a 170-180 millió forintot. Ugyanez több milliárdos költség lenne Szegeden, Kecskeméten, Békéscsabán, Gyulán vagy Hódmezővásárhelyen.

Ez a pénz hiányzik minden érintett település kasszájából. Községek és városok sora (vagy mindegyike?) mehetne csődbe az intézkedés miatt, hacsak nem kapnának a célfeladatra állami támogatást a félig üres központi költségvetésből.

Márpedig nem kapnak. Így mindenki jobb híján hallgat és várja a fejleményeket.

Bár korábban Mucsi Gyula, az ÁNTSZ dél-alföldi regionális intézetének vezetője nem rejtette véka alá, hogy „lehetséges bizonyos összefüggés az ivóvíz arzéntartalma és a térségben tapasztalt daganatos megbetegedések között”. De mint fogalmazott, az emiatt társadalmilag elfogadott, egyébként alacsony kockázatot az uniós határérték átvételével a jövőben ötödére csökkentik. Azt azonban nem tudni, hogy mikorra. Ehhez Mucsi hozzátette, a határérték nem teljesítése miatt a Dél-Alföldön nincs akut közegészségügyi probléma, ezért nem zárattak el csapokat és nem függesztették fel a vízközmű cégek tevékenységét.

Az eredetileg eltervezett Dél-alföldi Ivóvízminőség-javító Programhoz képest más utakon jár már a térség egyik nagy szolgáltatója, a békéscsabai központú Békés Megyei Vízművek Zrt., amely 64 viharsarki és egy Csongrád megyei településen mintegy 300 ezer embernek biztosít vizet mindennap. Komoly előkészítő munka és beruházás után várhatóan 2012-re készül el az a rendszer, amelynek segítségével Arad megyéből, a Maros-hordalékkúp, határ túloldalán lévő vízbázisából biztosítanak vizet, legalábbis részben, Békés megyében.

Az elképzelés szerint az európai uniós határértéknek megfelelő aradi vízzel dúsítják fel a Körös-völgy ivóvizét, amelynek minden literjében az arzénmennyiség már 10 mikrogramm alatt lesz.

A honi ivóvízminőség-javító program fiaskója után a magyar kormány kérelmet juttatott el Brüsszelbe, amelyben a határérték betartásának meghosszabbítását kérte. Válasz még nem érkezett az Európai Unió központjából, ahol valószínűleg egyelőre jobban el vannak foglalva a világgazdasági válság kontinenst érintő hatásaival, a görög és újabban az ír pénzügyi nehézségekkel, valamint a tagországok költségvetéseit érintő hiánycélok teljesítésével.

A Dél-Alföldön, egy Csongrád megyei kisközségben, Eperjesen a legrosszabb a helyzet, ahol egy literben 100 mikrogramm felett van az arzén mennyisége. Itt már korábban életbe léptettek kényszerintézkedést, és lajtos kocsik viszik a vizet a házakhoz. (168 Óra Online)

Cím: Egy éve zavartan hallgat az unió

Dátum: 2010. december 24.

Médium: Délmagyar.hu

Egy éve zavartan hallgat az Unió

Szeged - 2009. december 25-éig vállalta Magyarország, hogy minden polgárának biztosítja az uniós szabványnak megfelelő ivóvizet. Határidő-hosszabbítást kértünk, de választ még nem kaptunk.

Literenként 10 mikrogramm alá fog csökkenni az arzén mennyisége a magyarországi vezetékes ivóvízben. Ezt vállalta a magyar kormány az uniós csatlakozások idején, és 2001-ben jelent meg a kormányrendelet, amely arról szólt, hogy ezt a vállalást 2009. december 25-éig teljesítjük. Nem sikerült, és ennek több oka is volt. Ez az ügy országosan 2,5 millió embert érint, a Dél-Alföldön 1,2 milliót, s itt, ebben a régióban 217 települést. Ezt a beruházást célszerű egyszerre és az érintettek összefogásával véghez vinni, így olcsóbb, és támogatást is lehet rá kapni. Ám egy ilyen nagy kört összehozni és az érdekeiket közös nevezőre hozni úgy, hogy egy nagyon drága beruházásban – amely csak a Dél-Alföldön 85 milliárd forintba kerül – részt vegyenek, nagyon nehéz. Mégis megalakultak a társulások és a Dél-Alföldi Ivóvízminőség-javító Konzorcium, amely az érintett önkormányzatokat tömöríti. A nem mindennapi méretű beruházás elkészítésén dolgozók szerint olyan munka volt ez, mint amikor egy család építkezésbe kezd, de menet közben változnak az előírások, és ezért újra kell tervezettni az épületet. Azért is nehéz volt összehozni az önkormányzatokat, mert eltérően viszonyultak az ivóvíz-szolgáltatáshoz. A képviselő-testület, amikor a vízdíjat megállapítja, sokféle szempontot vesz figyelembe. A testület mérlegeli, hogy a díjba beépíti-e a rendszer felújításának, illetve karbantartásának költségeit, vagy sem. Az ivóvízminőség-javító program elindulásával világossá vált, ott vannak előnyös helyzetben, ahol ezt a költséget is beépítették. Másutt ugyanis a hálózat állapotán is múlik, hogy a csapon kifolyó víz több káros anyagot tartalmaz a megengedettnél.

Közben az Unió is tehet arról, hogy megrekedt ez a program. Miközben előírta, hogy milyen minőségű vízre van szükség, azt nem vette figyelembe, hogy az önkormányzatok nem bírnak ekkora beruházással, és hiába a 80–85 százalékos támogatás, ha a fennmaradó hányadot nem tudja előteremteni a település. Ez most már nem lesz probléma.

Megtörténhetett volna, hogy az Unió a határidő lejárta után eljárást indít, bírságot ró ki az országra, ez szerencsére nem történt meg. Az ÁNTSZ sem kötelezte az érintett önkormányzatokat arra, hogy zacskósvíz-elosztó központokat hozzanak létre, ennek költsége nagyon nagy lett volna. A magyar kormány – mivel nem tehet úgy, mintha mi sem történt volna – közben határidő-hosszabbítási kérelmet adott be az Unióhoz. A Vidékfejlesztési Minisztérium sajtóosztályától úgy tudjuk, válasz még nem érkezett.

Cím: Eldölt: az állam segít
Dátum: 2010. november 27.
Médium: delmagyar.hu

Eldölt: segít az állam

Segíteni fogja az állam az önkormányzatokat a következő évek egyik legnagyobb gondjának megoldásában. Csongrád megye 60 települése közül 57-ben nem felel meg az ivóvíz az előírásoknak, elsősorban az arzén mennyisége nagyobb a megengedettnél.

Tisztítókat kell felszerelni, ezek nagyon drágák, a teljes beruházás a Dél-Alföldön 85 milliárd forint. Az unió ad támogatást, de az önerő, amit mellé kell tenni, sok település számára így is vállalhatatlan teher lenne. Az országgyűlés most megszavazta Rogán Antal indítványát, amely arról szól, hogy az ivóvízminőség-javító programban érintett önkormányzatok akár az önerő 100 százalékát is megkaphatják az államtól.

Cím: Beszáll az állam az ivóvízprogramba

Dátum: 2010. december 28.

Médium: Délmagyarország

Beszáll az állam az ivóvízprogramba

Szeged - Az állam ad önerőt az önkormányzatoknak a méregdrága ivóvízminőség-javító program pályázataihoz. Az Országgyűlés elfogadta Rogán Antal indítványát, februárban rendelet születik a részletekről.

Megszavazta az Országgyűlés a fideszes Rogán Antalindítványát, amely arról szól, hogy az ivóvízminőség-javító programban érintett települések a beruházásukhoz szükséges önerőt indokolt esetben akár száz százalékban is megkaphatják az államtól. Korábban pedig arról is döntés született, hogy az érintett települések mindnyájan pályázhatnak önerőért. Király Zoltán, a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség osztályvezetője arról tájékoztatót, hogy a helyi önkormányzatokért felelős miniszter 2011. február 28-áig rendeletben állapítja meg az önerő-támogatás igénylésének, a pontos támogatási arányoknak, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének szabályait, a fejlesztéspolitikáért felelős miniszter, valamint az államháztartásért felelős miniszter egyetértésével.

Ez azért nagy jelentőségű döntés, mert a program – miután nagy nehezen elindult – megtorpant. Kiderült, hogy az arzént és a többi, nemkívánatos anyagot az uniós határértéknél nagyobb koncentrációban tartalmazó ivóvizeket nagyon drága megtisztítani. Ez a probléma a Dél-Alföldön 217 települést, 1,2 millió embert érint. A beruházás a számítások szerint csak ebben a három megyében 85 milliárd forintba kerül. Az Európai Unió ugyan támogatást ad a beruházásokra, de e pályázatoknak az önereje is magas, több tíz- és százmillió forint, ekkora terhet a legtöbb önkormányzat nem tud vállalni. Ilyen esetben szokás hitelt felvenni, és ez így megoldást is jelenthetett volna – csak hogy az Európai Unió szabályai alapján ilyenkor kevesebb támogatás jár. Ezért kérték a program előkészítésén dolgozók az új kormánytól, hogy segítsen, tegye lehetővé, hogy az önkormányzatok kapjanak támogatást az önerő biztosításához. Hosszú távon ez megtérül, hiszen elhárul a pénzügyi akadály, és mégiscsak olyan érték jön létre, amely az egész lakosság, végső soron tehát az állam érdekeit is szolgálja. Ez különösen azért fontos, mert minél kevesebb saját erőt kell befektetnie egy településnek a beruházásba, annál kisebb lesz az a költség, amelyet a vízdíjon keresztül rá kellene terhelnie a fogyasztókra.

A Dél-Alföldön 1,2 millió ember iszik az uniós szabványtól eltérő minőségű ivóvizet. Ilyen táblára azonban csak néhány településen van szükség. Fotó: MTI

Más haszna is van annak, hogy a kormány odaáll az önkormányzatok mellé. Amikor ez a program elindult, és az egymásra utalt önkormányzatok létrehozták társulásait, majd megalakult a konzorcium, jó néhány helyi politikus hangot adott nemtetszésének.

Az egyik leggyakrabban hangoztatott kritika szerint azt, hogy Magyarországon tisztítóberendezéseket kell felszerelni a legtöbb vízműre, miközben a vizünk iható, bizonyos üzleti körök lobbija harcolta ki. Vincze László csongrádi országgyűlési képviselő még az országgyűlési választási kampány idején mondta el lapunknak, hogy ez a hatalmas beruházás, amelyet mindenáron meg kell valósítani, elsősorban az ivóvízkincsre pályázó befektetőknek lehet nagy üzlet. Feltételezte, hogy jó néhány üzletember ugrásra készen várja, mikor segíthet a bajba került önkormányzatoknak pénzzel, természetesen a vízszolgáltató cégben való tulajdonrészért cserébe. Ezt pedig nem lenne szabad hagyni – mondta a képviselő.

Azzal, hogy a kormány segít az önerőben szűkölködő önkormányzatoknak, ez a veszély elhárulni látszik. A bizonytalanság azonban olyan sokáig tartott, hogy most félig-meddig hitkérdéssé vált az is, ki tart ki a konzorciumban való részvétel mellett. Csongrád megyében Csanádpalota példája ismert: a helyi önkormányzat, miután úgy találta, hogy az itteni beruházás költségeit – 700 millió forintot – a konzorciumon keresztül nehéz előteremteni, tárgyalni kezdett a kolozsvári egyetem kutatóival, akik egy harmadennyibe kerülő víztisztító rendszert tesztelnek a városban. A polgármester, Kovács Sándor korábban arról tájékoztatta az újságot, hogy két romániai teszt is azt igazolja, a Buzauban működő Grup Romet rendszere beválik. A kérdés az, lesz-e mód arra, hogy ezt hivatalosan is felszereltesse a város. Kovács Sándor levelet írt a minisztériumnak, és jövő héten tárgyalni fog az ügyben. Mint mondta, továbbra sem hisz abban, hogy a konzorcium jó megoldás a probléma kezelésére.

80–85 százalék az Uniótól

A költségvetési törvény szerint általánosságban önerő-támogatásért csak a leghátrányosabb helyzetű kistérségek települései pályázhatnak. E szabály alól mentesülnek azok az önkormányzatok, amelyek ivóvízminőség-javító beruházást valósítanak meg a Környezet és Energia Operatív Program keretében. Ez azt jelenti, hogy a Dél-alföldi Ivóvízminőség-javító Programban részt vevő projektársulások összes települése pályázatot nyújthat be. Az önerőalap 2011-re előirányzott 10,6 milliárd forintos forrásából 1 milliárd forintot a 2011-ben felmerülő ivóvízminőség-javító programot érintő önerő-támogatásokra szánnak. Ez adható, a támogatásról a helyi önkormányzatokért felelős miniszter dönt, és határozata a fejlesztés teljes időszakára vonatkozik. A 19 projektársulás esetében az uniós támogatás mértéke várhatóan 80–85 százalék lesz. 2011-ben a számítások szerint 500 millió forint önerőre lesz szükség a Dél-Alföldön.

Ha már zacskós víz kell

A következő évi költségvetésben szerepel egy 4,5 milliárd forintos előirányzat, lakossági víz- és csatornaszolgáltatás támogatása címen. Ebből a pénzből azok a települések igényelhetnek, „amelyekben az önkormányzati, az állami és egyéb szolgáltatók által végzett lakossági közműves ivóvízellátás és szennyvízszolgáltatás, valamint a más vízközmű társaságtól vásárolt (átvett) lakossági célú ivóvíz ráfordításai magasak... Az előirányzat szolgál részbeni fedezetül az egészséges ivóvízzel való ellátás ideiglenes módzatai ráfordításainak támogatására is azon helyi önkormányzatok esetén, amelyek az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat határozata alapján kötelesek a településen élők részére az egészséges ivóvizet zacskós vagy palackos kiszerezésben, illetve tartálykocsis szállítással biztosítani”.

Cím: Jövőre felgyorsul a lassú víz

Dátum: 2010. december 29.

Médium: delmagyar.hu

Jövőre felgyorsul a lassú víz

Szeged - Nemcsak az ivóvíz minősége javul, a hálózatokat is felújítják, ha 2011-ben elkezdődik az Unió által támogatott program a Dél-Alföldön. Az ivóvízminőség-javító beruházások pályázatait a jövő év elején adják be.

Az ivóvízminőség-javító program jövőre várhatóan felgyorsul, miután az állam vállalta, hogy segít a településeknek. A Dél-alföldi Regionális Fejlesztési Ügynökség régiófejlesztési igazgatóhelyettese, a program projektvezetője, Halász Péter arról számolt be, hogy mind a 19 dél-alföldi társulás tervbe vett beruházásainak elkészül a részletes megvalósíthatósági tanulmánya, és a költséghatékonysági számítás. A pályázatokról ezután két minisztérium együtt ad ki olyan nyilatkozatot, amely szerint beadhatók, elküldhetők az Európai Unióba. – Ez a folyamat 2011. január 31-éig lezajlik, az önkormányzatok beadják a pályázatokat, amelyeket elbírálnak, 2011 és 2013 között pedig megvalósítanak – mondta az igazgatóhelyettes. A 19 társulásból 3-nál, a kistelekinél, a szankinál és a jánoshalminál már elkészült a pályázat.

A program az elmúlt 8–9 évben elég lassan csordogált, amelynek az is volt az oka, hogy a vízzel különösebb gond nincs, és bár javítani muszáj a minőségén, miután az ország ezt vállalta, az önkormányzatoknak erre nincs elég pénzük. Halász arra hívja föl a figyelmet, hogy a programnak nemcsak az arzéntartalom csökkentése a célja, hanem az is, hogy a hálózati veszteség 20 százalék alá süllyedjen. A meghibásodott, elavult csővezetékek miatt ez majdnem minden vízműnél jelentős tétel.

Hozzáértők szerint a vízdíj emelkedése az utóbbi években elindított egy önmagát gerjesztő folyamatot: a kisebb fogyasztás révén nagyobb a nyomás a rendszerben, és így nagyobb a lyukakon elszivárgó víz mennyisége is. Mivel végső soron ezt a veszteséget is a fogyasztók fizetik meg, ha közvetve is, de minden lakástulajdonos érdekelt abban, hogy az Unió által támogatott program minél hamarabb megvalósuljon.

Cím: Mi a teendő, ha arzénes az ivóvíz?

Dátum: 2011. január 4.

Médium: HVG Online

Mi a teendő, ha arzénes az ivóvíz?

Csökkentheti az arzénnel szennyezett ivóvíz mérgező hatását, ha valaki sok gyökér- és tökféléket eszik - állapították meg amerikai kutatók.

A hat évig tartó követéses vizsgálatban mintegy 10 ezer bangladesi lakost kérdeztek meg étrendjükéről, mérték forrásaik vizének arzéntartalmát, és vizsgálták egészségi állapotukat. Mint Habibul Ahsan, a Chicagói Egyetem munkatársa kutatócsoportjával megállapította, a sok növényt, különösen a gyökér- és tökféléket tartalmazó étrenden élő embereknél ritkábban jelentek meg az arzénmérgezésre jellemző bőrtünetek, mint azoknál, akik másféle étrenden voltak.

Annál a 2419 embernél, akik a legtöbb ilyen növényt fogyasztók csoportjába kerültek, 156 bőrsébet találtak, míg a legkevesebbet fogyasztó negyedbe került 2420 embernél 248 bőrelváltozás jelent meg.

A tanulmány az American Journal of Epidemiology című szakfolyóiratban jelent meg.

Cím: Jelentősen csökkenhet az arzénmentesítés költsége

Dátum: 2011. január 14.

Médium: MNO.hu

Jelentősen csökkenhet az arzénmentesítés költsége

Csaknem hatmilliárd forint árbevétel mellett megközelítőleg 300 millió forintos eredményt ért el a Békés Megyei Vízművek Zrt. a 2010-es évben – közölte a Békés megyei önkormányzatok tulajdonában álló vállalat vezérigazgatója sajtótájékoztatón pénteken, Békéscsabán.

Csák Gyula elmondta: a víziközmű társaság a térség 65 településén szolgáltatott, látta el a lakosságot ivóvízzel, vagy gondoskodott a szennyvíz elvezetéséről. A régió legnagyobb önkormányzati tulajdonban álló társaságának 650 alkalmazottja 310 ezer embernek juttatott el nap mint nap életető ivóvizet.

A vállalat éves szinten csaknem 16 millió köbméter vizet termelt kútjaiból, s értékesített majdnem 12 ezer köbmétert a lakosságnak. A cég üzemeltetési területe növekedést mutat, hiszen 2011 januárjától Gerendáson, majd februártól a Csongrád megyei Nagymágyocson és Árpádhalmon végez lakossági szolgáltatást. A vállalat és a partnerönkormányzatok az előző évben sokat tettek annak érdekében, hogy csökkenjen a vízszolgáltatás hálózati vesztesége. Például Füzesgyarmaton a csőtörések és szivárgások miatt korábban majdnem a víz fele ment veszendőbe. Az utóbbi időszak felújítási munkálatainak következtében ez az arány 33 százalékra csökkent, ami azonban még mindig magasabb a kívánatosnál. Hozzátette: a vállalat tavaly 310 millió forintot fordított a rekonstrukciós munkákra, s ha ebben az ütemben folytatódik a korszerűsítés, akkor legalább további 10 évre lesz szükség, hogy kicseréljék a több évtizedes és már teljesen elavult vezetéseket a településeken.

A vezérigazgató a tervekről szólva elmondta: a térség ivóvizének arzénmentesítése továbbra is kiemelt szerepet játszik. A vízmű azonban a vegyi és biológiai tisztítás helyett a szomszédos Arad megyéből szállítana inkább kiváló minőségű ivóvizet a térségbe. Hozzátette: az ezzel kapcsolatos tervek kidolgozására már felhatalmazást kapott a cég a tulajdonos önkormányzatoktól, s rövidesen napirendre kerül egy olyan magyar–román cég megalapítása is, amelyik majdan megépíti, s azt követően működteti az ivóvízvezetékét a két ország között.

A cégvezető és más szakértők számításai szerint a szomszédos országból átvezetett ivóvíz költsége, ha megfelelő arányban vesznek részt a megyei települések a projektben, akkor köbméterenként akár 40 százalékkal is kevesebbe kerülhet, mint a korábbi tervekben szereplő biológiai tisztítás.

Cím: Magas az arzéntartalma a szeghalmi ivóvíznek

Dátum: 2011. január 18.

Médium: MTV Híradó

Magas az arzéntartalma a szeghalmi ivóvíznek

A Békés megyei település a regionális hálózatra csatlakozna, hogy így csökkentse a költségeket, a minőség javítása érdekében pedig Aradról szállítanák vezetéken a vizet a városba

Magas az arzéntartalma és az ára is a szeghalmi ivóvíznek. A Békés megyei település a regionális hálózatra csatlakozna, hogy így csökkentse a költségeket, a minőség javítása érdekében pedig Aradról szállítanák vezetéken a vizet a városba. A rendszer kiépítéséhez uniós forrásra pályázik Szeghalom.

A Híradó által megkérdezett szeghalmi család a vezetékes vizet évekig csak mosogatásra használta. Azóta isszák mióta saját víztisztítójuk van.

Szeghalomban jelenleg nettó 201 forintba kerül egy köbméter víz. A várost jelenleg saját vízműje látja el ivóvízzel. **A polgármester azt mondja az lenne a megoldás, ha a meglévő regionális hálózatra kötnék rá, és a romániai Aradról is érkezne ide ivóvíz. Olyannyira jó minőségű az aradi víz hogy azzal hígítva a meglévő regionális rendszerünkbe betáplált marosi hordalékkútról kiszivattyúzott vizet nagy valószínűséggel kevesebb vagy mérsékeltebb díjmelést eredményezne és hasonlóképpen jó minőségű vizet jelentene a lakosság számára -** mondta a Híradónak Macsári József Szeghalom független polgármestere.

Szeghalom városa mellett további 41 településen is javítanák az ivóvíz minőségét Közép-Békésben. A beruházásra uniós pályázaton szeretnének pénzt szerezni. A pályázatot már ebben az évben beadják, a megvalósítás viszont egy-két évet várni kell.

Cím: A mennyiség adott, a minőségre pedig pályáztak

Dátum: 2011. január 18.

Médium: Tolna Online

A mennyiség már adott, a minőségre pedig pályáztak

Medina | **A nemrégiben elvégzett kútfelújításnak köszönhetően a nyári időszakokban is lesz elegendő ivóvíz Medinán – tudtuk meg Vén Attila polgármestertől.**

A települést két víznyerő látja el, az egyik már régóta „homokolt”, emiatt tönkrement a szűrője. A Medinán is szolgáltató Tevel-Závod-Szedres Víz Kft. nemrégiben elvégezte a javítást, amivel kiküszöbölték a régi problémát. A két kút így biztonságosan, a túlterhelés veszélye nélkül el tudja látni a települést.

A mennyiségi probléma elhárítása után a minőségjavítás következhet. Erre az önkormányzat által benyújtott, az első fordulón már sikerrel túljutott pályázat ad alapot. A tervezett beruházás tartalmazza új kút fúrását, ammóniamentesítő és vízfertőtlenítő berendezés üzembe állítását, illetve az előregedett csőhálózat húsz százalékának felújítását is. (Különösen a régi, gyakran eltörő vascsövek cseréje lenne fontos.)

A pályázat második fordulójára ez év végig lehet beadni a konkrét terveket, a beruházás 2012-ben készülne el. Amennyiben arra lehetőség nyílna, az önkormányzat ezen pályázat keretében szeretné elkezdni a Medina-szőlőhegyi ivóvíz hálózat kiépítését is.

Cím: Folyamatos fejlesztések a válság idején is

Dátum: 2011. január 28.

Médium: Magyar Hírlap

Folyamatos fejlesztések a válság idején is

Eseményekben gazdag volt a Délzalai Víz- és Csatornamű Zrt. 2010-es esztendeje. Első helyezés az Országos Víziközmű Szerelőversenyen, vízbázisvédelmi pályázatok, korszerű ügyfélszolgálat, informatikai fejlesztések tartoznak a múlt év krónikájához. A Nagykanizsán és még 102 településen vízközmű szolgáltatást biztosító cég elmúlt évéről és terveiről Kassai Zoltán elnök-vezérigazgató számolt be.

A víziközmű szakma legrangosabb rendezvényén, az Országos Víziközmű Szerelőversenyen, amelyet Hévízen rendeztek meg, 33 vízmű csapata mérkőzött. A Délzalai Víz- és Csatornamű Zrt. óriási sikert ért el a jubileumi, tizedik versenyen. Az abszolút győzelem mellett a gyakorlati versenyen is első helyen végeztek és kiérdemelték a leginkább fogyasztóbarát csapat címét. „Az elért siker már csak azért is értékes, mivel az évek folyamán öles léptekkel haladtunk előre. 2007-ben 26., 2009-ben 17. lett a csapat, most pedig győztünk. Ha ehhez hozzáteszem, hogy a 2008-as eseményen a rendezését kaptunk országos elismerést, úgy gondolom, cégünk nem panaszkodhat. Az elért első hely pedig arra bizonyíték, hogy tudatos, folyamatos képzésünk során szakembereink magas szintű gyakorlati, szakmai, valamint elméleti ismereteket szerezhetnek” – értékelte az eredményt Kassai Zoltán.

„2007 óta 256 fő vett részt a különböző szakember-képzéseken, így talán joggal lehetünk büszkéek arra is, hogy valamennyi partnercégünk legújabb technológiai fejlesztéseit már gyakorlati bemutatókon prezentálja nekünk a víz-, illetve csatornaszerelvények területén” – tette hozzá. Mindezt figyelembe véve nem lehet más céljuk, mint hogy szakembergárdájuk továbbra is minden téren maximális birtokában legyen a gyakorlati ismereteknek.

„Minőségi munka csakis megfelelő munkakörülmények biztosítása mellett várható el” – vallja Kassai Zoltán. Ennek megfelelően hajtották végre az elmúlt két évben a központi irodaépületek belső felújítását, a Kisfaludy utcai központi irodaház bővítési munkálatainak műszaki átadás-átvétele pedig a napokban történik meg. A mintegy 250 négyzetméter alapterületű bővítmény kialakítása minden szempontból megfelel a funkcionalitásnak, vagyis kiváló helyet biztosít a kor követelményeinek megfelelően az ügyfélszolgálat részére. Az új épületrészbe kerül a fogyasztás-ellenőrző csoport, néhány kiszolgáló helyiség és az informatikai iroda a szerverszobával. Ezzel pont kerül a több mint két éve folyó informatikai fejlesztések, vagyis a munka oroslánrészét jelentő szakasz végére.

„Teljesen új informatikai rendszert építettünk ki, a hardver és szoftver hátteret az alapoktól teremtettük meg új szerverparkkal, korszerű operációs rendszerekkel. Kiépült a szükséges adatforgalom lehetősége a telephelyek között. Nagy siker, hogy fél év alatt be tudtuk vezetni az új ügyviteli-iratkezelő rendszert” – összegezte az eredményeket az elnök. Hozzáfűzte, hogy a pályázati lehetőségek maximális kihasználására törekuszenek. Ennek szellemében épületenergetikai pályázatot nyújtottak be a KEOP 5.3.0/A pályázati konstrukcióban a központi irodaépületek fűtés korszerűsítésére, nyílászáró cseréire és külső hőszigetelésére. A cég igyekszik kihasználni a víziközmű rendszerek fejlesztéseit célzó pályázatokban rejlő lehetőségeket is.

Az ivóvízminőséget javító program előkészítése érdekében elkészítették egy térséget átfogó tanulmányt, ez rögzíti a mostani állapotot, de a helyzetfelmérésen túl meghatározza az egyes projektelemezeket is. A tanulmány vizsgálja az elérhető pályázati lehetőségeket, ennek alapján a sérülékeny vízbázisok diagnosztikai vizsgálata (KEOP 2.2.3/A) pályázati konstrukcióban hét vízbázist érintő pályázatot adtak be november végéig.

Az elkövetkező néhány évben a térség – nemcsak víziközmű szempontból – egyik legnagyobb beruházása az Európai Unió Kohéziós Alapból is finanszírozott Nagykanizsa és térsége szennyvízprojekt lesz. A 11,8 milliárd forint nagyságrendű beruházás Nagykanizsa eddig csatornázatlan városrészeinek és az agglomerációhoz tartozó tizenkét településnek a szennyvízcsatornázását érinti, valamint a nagykanizsai szennyvíztisztító telep fejlesztését és a szennyvíziszap-kezelés kiépítését. A szerződéseket várhatóan még e hónap végén aláírják. Az előkészítéshez hasonlóan a projekt végrehajtásában is óriási feladat hárul a Vízműre, hiszen a kivitelezési munkálatok folyamatos szakmai felügyelete és Projektmenedzselő Iroda támogatása mellett zökkenőmentesen és az előírásoknak megfelelően üzemeltetni kell a meglévő rendszereket.

Cím: Jó minőségű ivóvizet kap 43 ezer ember

Dátum: 2011. január 24.

Médium: Észak-Magyarország

Jó minőségű ivóvizet kap 43 ezer ember

Az ivóvíz-beruházási projekt befejezésének határideje: 2011. június 30. A fejlesztés eredményeként közel 43 ezer ember, a jogszabályoknak megfelelően kijelölt védőterülettel rendelkező forrásokból kapja majd a jó minőségű ivóvizet.

Vízbázisaink biztonságba helyezése társaságunk stratégiai céljai között szerepel – érvelt a közelmúltban megtartott kácsi rendezvényen Molnár Attila, a barcikai székhelyű ÉRV Zrt. műszaki vezérigazgató-helyettese. A pénzügyi erőforrások előteremtése érdekében pályázatot nyújtottunk be. A projekt a Kács VIII. víztermelő telep és a Sály VIII/A víztermelő telep vízvezeték hálózatát érinti.

Unió támogatás

A Kács-Sályi vízrendszer egyike annak a hazánkban lévő, több mint 600 üzemelő vízvezetéknek, amely sérülékeny földtani környezetben üzemel. Mivel a karsztvízvezeték földtani okok, illetve a területükön található potenciális szennyezőforrások miatt rendkívül veszélyeztetett, ezért a vízvezeték biztonságba kell helyezni. Ennek első lépése a diagnosztikai vizsgálatok végrehajtása, ezért készítettük el a KEOP „Kács, ÉRV Zrt. VIII. telep és Sály, ÉRV Zrt. VIII/A telep vízvezetékének diag-

nosztikai vizsgálata” című pályázatot. A projekt megvalósításához 91,1 millió forint összegű uniós támogatást kapott társaságunk. A pályázathoz kapcsolódó támogatási szerződést 2009. március 19-én írtuk alá.

Vízminőségi vizsgálatok

Az egyszerű közbeszerzési eljárásában benyújtott ajánlatokat 2009. augusztus 14-én bontottuk fel, melynek nyertese a Smaragd GSH Kft. – OVIBER Kft. konzorcium lett. A projekt keretében megvizsgálják a szennyező forrásokat, s aktualizálják a meglévő térképeket. Felmérik a területen található barlangok, víznyelők, mint szennyeződésközvetítő objektumok állapotát. Vízminőségi vizsgálatok folynak. Kialakítják a szükséges monitoring rendszert, melynek célja a karsztvízszint állásának, a tárolt és az utánpótlódó karsztvízkészlet mennyiségének, minőségének folyamatos ellenőrzése. Elkészülnek a tervezett új észlelőkutak (a Kácsi Vízmű te-

lepen egy 20 méter talpmélységű, Répáshuta, Balla-völgyben pedig egy 250 méteres). A Kácsi-patakon már kiépítették a vízhozamok mérésére alkalmas vízrajzi mérőműtárgyat. A projekt befejezésének határideje: 2011.

június 30. A fejlesztés eredményeként közel 43 ezer ember, a jogszabályoknak megfelelően kijelölt védőterülettel rendelkező forrásokból kapja majd a jó minőségű ivóvizet – közölte lapunkkal Ritter Géza vezérigazgató.

A kácsi ivóvíz fórumon jártunk

86605

Cím: Javítani akarják az ivóvíz minőségét

Dátum: 2011. január 31.

Médium: Új Néplap

2011. Január 31.

Javítani akarják az ivóvíz minőségét

Új ivóvízkutak fúrása, hálózat-rekonstrukció, valamint meglévő berendezések korszerűsítése. Ezek a fejlesztések valósulhatnak meg Tiszaföldváron az ivóvízminőség-javító program keretében, amennyiben az erre vonatkozó beadott pályázatot sikeresnek ítélik.

Mint azt Hegedűs Istvántól, Tiszaföldvár polgármesterétől megtudtuk, a pályázatot kistérségi szinten nyújtották be, valószínűleg ebben az évben elbírálják, s sikeresség esetén segítséggel jövőre talán meg is valósulhat a fejlesztés. A város vezetése természetesen bízik a mintegy 380 millió forintos beruházás megvalósulásában. ■ R. Á.